

Piše: Bogo Pogačnik

Človek se mora roditi ob pravem času

Človek se mora roditi ob pravem času. Do tega spoznanja sem se dokopal potem, ko je moj starejši brat začel s pripravami za vozniški izpit.

Oče je izpit, ki velja še danes, opravil potem, ko se je vsedel v avto, se zapeljal po prašni cesti, okoli dveh vogalov in potrožil kuram, ki niso prečkale ceste na označenem prostoru, ker ga pač takrat še ni bilo.

Danes je stvar precej drugačna.

Po natančnem zdravstvenem pregledu, ki ga sme verodostojno opraviti le strokovnjak za medicino dela, iz česar sklepam, da običajen zdravnik ne ve, kdaj je človek bolan oziroma zdrav, se pričnejo tečaji.

Tečaj iz prve pomoči te poduči o tem, da z rentgen-skim pogledom določiš vse zlome, prelome ali zdrobljene kosti, ugotoviš obseg notranjih in zunanjih poškodb ter nato pravilno ukrepaš. Na izpitu ti ob izjemnih priložnostih dovolijo, da zastavljen primer ponesrečenca, ki ima zmeč-kano hrbtenico, odtrgano nogo in počeno možgansko dno, pustiš pri miru in pokličeš zdravnika.

V tečaju, kjer ti razložijo teorijo vožnje se seznaniš z vsemi predpisi, zakoni in drugimi zakonskimi definicijami prometa, na izpitu pa izbiraš med različnimi inaicami določila, ki se včasih razlikuje od druge le po tem, da stoji vejica na drugem mestu, ti pa moraš uganiti katera oblika je v zakonu trenutno v rabi. Pravzaprav ima ta test iz teorije veliko skupnega z ugankarstvom oziroma reševanjem rebusov, kar pa sestavljalec testa zagovarja z ugotovitvijo, da tisti ki vse zna, pravilno reši še tako težak rebus.

Potem pride na vrsto najdaljše in najdražje obdobje pridobivanja voznškega izpita — vožnja z inštruktorjem. Posebno neprijetno je, če v času, ko je tudi to obdobje skorajda mimo, spremenijo prometni režim in lahko začne kandidat celoten postopek skorajda od začetka. Danes se pač ne moreš več vnesti v avto in izpit enostavno opraviti, za takšno stvar se je bilo treba roditi ob pravem času.

Tudi moja sestra se ni rodila ob pravem času.

Letos je končala osemletko in se poizkušala vpisati v gimnazijo.

»Nemogoče, pogledjte kje drugje.«

»Kako, nemogoče?!«

»Veste, v gimnazijo sprejemamo le odličnjake in prav dobre dijake.«

»Kaj pa ostali...?«

V upanju, da imajo druge gimnazije kako drugače urejene kriterije za vpis, je cela družina pričela z zbiranjem podatkov, kje je možnost, da bi se naši Centranci uresničila želja, da bi si pridobila široko izobrazbo v gimnaziji.

Ko smo v družinskem krogu premlevali kriterije za vpis v gimnazijo je oče prišel na misel, da bi gimnazije lahko pričele prirejati neke vrste srečolove. Vsakdo bi kupil nekaj srečk, določenega dne pa bi bilo veliko žrebanje, kjer bi razdelili glavne dobitek — vpis v gimnazijo; izkupiček od takih prireditvev bi šel za gradnjo novih učilnic, ostanek pa v sklad skupne porabe profesorskega zbora.

Mati, ki se vedno zavzema za znanstvene metode je očetu takoj oporekala:

»Ne bodi nor, žrebanje ni nikakršen kriterij.«

»Vprašanje je, kako pravičen kriterij so lahko ocene.« jo je zavrnil oče. »Naš stari Cvek, profesor matematike, je vsakemu med letom dal po 10 ali 20 cvekov, na koncu leta pa smo bili vsi odličnjaki. Kumara, ki je učil matematiko v sosednjem razredu, pa ni poznal višje ocene od trojke.«

»Saj nisem mislila, da so lahko ocene edini kriterij, še posebej ne pri tako mladih ljudeh,« se je branila mati. »Proučiti bi morali še vrsto drugih okoliščin in na podlagi tega znanstveno izdelati kriterije. Recimo, da bi matematično obdelali vse podatke o velikih možeh v preteklosti, njihove telesne mere, obseg glave, razmerje med tezo rok in nog in še vrsto drugih podatkov, ter na ta način ugotovili kriterije za nadaljnji vpis v naše gimnazije.«

»Oprosti, ampak danes ne rabimo več Cezarjev in še Einstein bi moral biti malce drugačen, saj je njegova relativnostna teorija že odkrita in so zato danes takšne metode komajda še dobre.«

Res je, človek se mora roditi ob pravem času. Ko so me proti moji volji vpisovali v gimnazijo, sem bil komajda zadosten, danes pa še dobre ne sprejemajo več. Pravzaprav sprejemajo tudi danes zadostne, vendar drugače, po zvezah. Zaradi tega mislim, da moram ugotovitev dopolniti: človek se mora roditi ob pravem času in na pravem kraju, pa tudi s »pravimi sorodniki«.

Brigada – šola življenja

Na pobudo mladih iz Iskre je predsedstvo občinske konference Zveze socialistične mladine Ljubljana Center organiziralo obisk mladinske delovne akcije Kožbana 76. Poleg članov predsedstva OK ZSMS ter mladine in borcev iz Iskre, so se obiska udeležili tudi predstavniki organizacij združenega dela — pokrovitelj mladinskih delovnih akcij, katerih nosilec je OK ZSMS Ljubljana Center.

Naša pot v Kožbano ni bila direktna. Med potjo smo s tovarišem Ljubičem — borcem — obujali spomine na bitke med NOB na področju Cerknega, Tolminskega in drugih okoliških krajev. Ogledali smo si tudi bolnišnico »Franjo«.

Zadnja postaja pred našim ciljem pa je bilo Zaročišče pri Kobaridu. Tu je namreč 170 brigadirjev, ki delajo v okviru zvezne akcije »Posočje 76«. V hudi, včasih prehuji vročini, brigadirji brigad »Ljubo Ser-cer«, »Danilo Kumar« in »Energoinvest« skušajo čimbolj zmanjšati in izbrisati posledice potresa, ki je prizadel ta del Slovenije. Brigadirji te akcije živijo in delajo v zelo težkih pogojih, poleg tega, da zaradi nagle organizacije akcije ni izdelan še občinski plan dela in tako mladinci danes ne vedo, kakšno delo jih čaka jutri. Vse življenje, ki ga ne preživijo na delovišču, se nadaljuje pod šotori in pod ne kaj preveč milim nebom. Pa kljub temu je na njihovih obrazih čutiti zadovoljstvo, tisto zadoščenje, ki ga človek občuti, ko opravi nekaj, kar drugemu koristi, pomaga, ga rešuje.

Se bi ostali pri teh brigadirjih, toda pot nas je vodila naprej, mimo Nove Gorice v Kožbano. Brigada »Vide Jane-žič-Lučke«, v kateri so brigadirji iz Ljubljane in njihovi pobrateni prijatelji iz Bjelog Polja, so ravno prišli z delovišča. 800 m dolg vodovod bodo izkopali. Kar pa ne bo uspelo njim, bodo nadaljevali njihovi nasledniki, brigadirji, ki bodo prišli prihodnji teden. Torej se tej brigadi že iztekajo zadnji dnevi njihovega dela, sicer trdega a prostovoljnega. In z njihovim delom smo lahko zadovoljni. V to nas prepričujeta tudi dve najvišji priznanji, ki jih lahko neka brigada dobi in še v tako kratkem času. V prvih dveh dekadah so osvojili priznanje udarne brigade in priznanje za udarni dan. Do sedaj pa sta dva brigadirja omenjene brigade že prejela udarniški znački.

In kaj počnejo brigadirji po opravljenih obveznih urah dela na delovišču? Res je, utrjuje se vrnejo z delovišča na tabor, toda ni jim do počitka. Zelo imajo namreč razvite interese aktivnosti. Ukvarjajo se s športom, kulturo in kar je

Združeno delo brigadirjem

Mladinske delovne akcije pomenijo pripravljenost mladih, da s svojim prostovoljnim delom opravljajo družbeno koristno delo pri izgradnji družbenih objektov, praviloma na manj razvitih področjih ter s tem prispevajo k bogatjenju materialne osnove za njihov razvoj in razvoj samoupravne družbe v celoti, istočasno pa izgrajujejo tudi sami sebe.

Poleg tega mladi na delovnih akcijah negujejo in utrjujejo bratstvo in enotnost med jugoslovanskimi narodi in narodnostmi.

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Ljubljana Center se je letos kot organizator s svojimi brigadami vključila v sklop mladinskih delovnih brigad Jugoslavije, in sicer: maja v zvezno akcijo »KOZJANSKO 76«, v juniju v republiško mladinsko delovno akcijo »BR-KINI 76« in v akcijo »SAVA 76« ter v juliju v akcijo »KOŽBANA 76«. Ker organiziranje takšnih akcij zahteva tudi ogromne materialne izdatke, je predsedstvo OK ZSMS Ljubljana Center zaprosilo delovne organizacije v naši občini za finančno pomoč. Tej prošnji so se prijazno odzvale naslednje organizacije: SLOVENIJALEŠ, NAMA, CONTAL, KOMPAS TOZD DT, METALKA, GHT LJUBLJANA, GIP GRADIS GRADBENA ENOTA LJUBLJANA, GIP GRADIS TOZD BIRO ZA PROJEKTIRANJE, PETROL, ZAVAROVALNICA SAVA, ISKRA, OBČINSKI SINDIKALNI SVET.

Vsem omenjenim organizacijam se mladina občine Center in brigadirji iskreno zahvaljujemo, ker so s svojimi prispevki omogočili tako pomembne družbene akcije kot so mladinske delovne brigade in s tem dokazale ne le odobravanje takšne mladinske aktivnosti, ampak tudi dokazano željo, da se realizirajo. (D-L)

No ja, pivo in sladoled pa tudi ni vse. Važna je tudi naša poletna umetniška ustvarjalnost na asfaltu in navsezadnje tudi to, da lahko prost in bos stečeš za prijateljem.

najpomembnejše — družbeno politično se izobražujejo. Spoznavaajo se z vsemi družbenimi in političnimi dejavnostmi in so samoupravno organizirani. Ko se bodo vrnili domov, bodo lahko še učinkoviteje delovali v svojih organizacijah ZSMS. Vsi brigadirji so namreč člani te družbeno politične organizacije.

Brigada je resnično šola samoupravljanja in šola mladega človeka za življenje. Mladi se v brigadi naučijo samostojnosti, spoznajo vrednost in pomen dela, izgrajujejo svojo osebnost, čut za tovarštvo, enakost in bratstvo. In v brigadi »Vide Janežič-Lučke« sta se v mladih enakost in bratstvo zakoreninila v vsakem posamezniku.

»Veste, ta brigada je čudovit orkester, kjer ne škriplje niti ena violina,« je povedal brigadir Rade Knežević iz Bjelog Polja. Te besede nam dovolj povedo. Še bolj pa nam to potrjuje želja vseh brigadirjev, da se prihodnje leto srečajo na akciji v isti sestavi.

DARINKA LEGAT

Pohvala za delo

Marjan Strikar

Marjanu Strikarju je komaj dvajset let. Poleg tega, da je njegova osnovna naloga pri vzdrževanju miru (po poklicu je namreč miličnik), je s svojim delom pripomogel, da je mladinska organizacija dosegla uspehe pri reševanju različnih vsebinskih in organizacijskih vprašanj.

Zaposlen je na postaji milice Ljubljana-Center, kot komunist in mladinec pa je s svojim delom opravičil članstvo v obeh organizacijah. Je aktiven družbeno politični delavec, član predsedstva osnovne organizacije ZSMS Postaje milice, član delegacije v SIS ter referent za kulturo in idejno politično delo, poleg tega pa je tudi sekretar kadrovske komisije pri OK ZSMS Lj.-Center. Je pa tudi član komisije za delo z zdomci pri RK ZSMS in pri OK SZDL Lj.-Center.

Njegovih obveznosti, funkcij in nalog je veliko in vendar njegovi sodelavci lahko potrdijo, da ni še nikjer zatajil. Njegovi glavni odliki sta odgovornost in vestnost.

Predsedstvo občinske konference ZSMS Lj.-Center mu je za dosegene delovne uspehe in prizadevanja podelilo priznanje, ki ni le pohvala in zahvala za opravljeno delo, temveč tudi velika moralna obveznost in odgovornost, ki pa ga bo, kot je dejal, vzpodbudila k še večji aktivnosti.

D. L.